

Трѣбва да се прави строга разлика помежду догматическото неизмѣнно учение на православната вселенска църква и външната обрядова страна въ църковния животъ на християнскитѣ народи. Само по такъвъ начинъ може да бжде разчистенъ задрѣстения отъ вѣкове пѣтъ за съединението на всички християнски народи съ православната вселенска Христова църква, които сж отпаднали отъ вселенското църковно единство само по единъ капризъ на нѣкои властолюбиви и честолюбиви личности. Вселенската Христова православна църква иска духовно единение на всичкитѣ християнски източни и западни християнски народности, като си остане всѣка една християнска народность да си живѣе въ своя обрядовъ църковенъ животъ по своитѣ мѣстни свещени обичаи и обряди, които сж били създадени отъ мѣстнитѣ условия на християнскитѣ народи. Православната вселенска църква иска отъ своитѣ духовни чада да вѣрватъ въ Никео-Цариградския символъ на вѣрата и въ седемтѣхъ богоучреждени св. Тайнства.

Рилски манастиръ, 27. VII 1930 г.